

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ผลกระทบอันเกิดจากการที่ประเทศไทยไม่ให้สัตยาบัน
อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 87
และฉบับที่ 98 ที่มีต่อลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมาย
แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

ชื่อผู้เขียน : ร้อยตำรวจเอกธงชัย นิลศรี

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. ศาสตราจารย์ ดร. ชีระ ศรีธรรมรักษ์	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์กำธร กำประเสริฐ	

เสรีภาพในการสมาคมและสิทธิในการรวมตัวของลูกจ้างเป็นเครื่องแสดงถึงความ
เป็นอิสระของลูกจ้างเพื่อปกป้องประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ค่าจ้าง สวัสดิการ และเพื่อสภาพ
ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของลูกจ้าง แต่เดิมในส่วนของรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะสหภาพแรงงาน
รัฐวิสาหกิจ นอกจากจะมีบทบาทในการปกป้องประโยชน์ของพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว
ยังเข้าไปมีส่วนช่วยเหลือสหภาพแรงงานภาคเอกชนตลอดมา จนกระทั่งได้มีการตรา
พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 แยกรัฐวิสาหกิจออกจากภาค
เอกชนทำให้พนักงานรัฐวิสาหกิจถูกจำกัดสิทธิและหน้าที่ในการรวมตัวและเสรีภาพใน
การจัดตั้งองค์กรในรัฐวิสาหกิจลงอย่างมาก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษาพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
พ.ศ. 2543 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับสิทธิต่าง ๆ อัน
สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 87 และฉบับที่ 98

ผลการศึกษาพบว่า สิทธิและหน้าที่ขององค์กรลูกจ้างรัฐวิสาหกิจตามพระราช-
บัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 ถูกจำกัดหลายประการ เช่น การรวมตัว

เป็นองค์กรด้วยขั้นตอนและเงื่อนไขที่มากขึ้น การจำกัดให้มีเพียงองค์กรเดียวในรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง การจำกัดสิทธิในการเข้าร่วมกับองค์กรลูกจ้างภาคเอกชน การจำกัดสิทธิในการรวมตัวในระดับสหพันธ์หรือสมาคม และระดับสภาองค์กรลูกจ้าง รวมทั้งขาดหลักประกันให้แก่องค์กรและผู้เกี่ยวข้องกับองค์กร นอกจากนี้ยังตัดสิทธิในการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อเจรจาต่อรองซึ่งเป็นหลักสำคัญของกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ ทำให้พัฒนาการด้านแรงงานของประเทศไทยชะงักงัน และมีผลกระทบต่อองค์กรลูกจ้างภาคเอกชน เนื่องจากองค์กรลูกจ้างรัฐวิสาหกิจไม่สามารถให้การสนับสนุนได้

ดังนั้น จึงจำเป็นที่ประเทศไทยควรให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 87 และฉบับที่ 98 เพื่อให้ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจมีเสรีภาพในการสมาคมและมีสิทธิในการรวมตัวองค์กรทางแรงงานได้อย่างมีอิสระอันเป็นหลักของประชาธิปไตย และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 30 อีกด้วย

ABSTRACT

177865

**Thesis Title : The Effects of the Refusal to Ratify ILO Conventions
Nos. 87 and 98 on State Employees Pursuant to
State Enterprise**

Student's Name : Pol. Capt. Thongchai Nilsri

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2005

Advisory Committee :

1. Prof. Dr. Thira Srithamaraks	Chairperson
2. Assoc. Prof. Kamthorn Kamprasert	

The right to association to form labor union has been recognized by all civilized nations. The employees believe that the labor union can represent them to secure their interest in such areas as wages and fringe benefits. As a result, their lives would be better off. The labor union of the Thai state enterprise had played a vital role in protecting not only the interest of the state enterprise employees but also that of the employees of private business entities. Such event had continued until the State Enterprise Employees Relations Act was promulgated in B.E. 2534 to separate the state enterprise employees from the regular private business entities labor unions and to minimize the rights and duties of the rights and duties of the state enterprise employees labor union.

The objective of this thesis is to study the State Enterprise Employees Relations Act, specifically the part related to state enterprise employees labor union with the view to differentiate the rights and duties contained therein with those contained in the International Labor Organization Convention Nos. 87 and 98.

The result of the study reveals that certain rights and duties of the State Enterprise Employees Labor Union under the State Enterprise Employees Labor Union Act have been minimized in certain areas, such as there are more requirements and conditions to be fulfilled before the union can be formed, each state enterprise can have only one union. The right of State Enterprise Employees Labor Union to join the private business entity labor union or to form a federation or confederation is limited. Besides, the right to collective bargaining has been removed from the Act. Such an action renders the Thai labor development come to a halt as the State Enterprise Employees Labor Union cannot give any support to the private business entity labor union. Therefore, the Act should be revised to restore all the rights previously available to the state enterprise employees in consistence with the Constitution and the Conventions of the International Labor Organization.